

Достъпливиятъ царь.

динъ царь отишелъ съ свитата си въ една златарска работилница. Тамъ работили и продавали златни и сребърни нѣща.

Царьтъ избралъ нѣколко златни накити, платилъ ги, сбогувалъ се съ търговеца и си отишелъ. Търговецътъ, като прибралъ останалитѣ накити, забѣлѣзалъ, че липсва единъ скъпъ прѣстенъ. Той се усъмнилъ, че го е взелъ нѣкой отъ царскитѣ хора. Бързо изкочилъ, стигналъ царя и насамъ му съобщилъ станалото.

— Успокой се, — казалъ царьтъ и заповѣдалъ на всички да се върнатъ.

Като влѣзли въ работилницата, царьтъ казалъ на търговеца:

— Донеси едно гърне и сипи въ него пѣськъ. Устата на гърнето да бѣде толкова широка, колкото да влиза свободно една ржка.

Веднага била изпълнена заповѣдта на царя. Тогава се обърналъ къмъ свитата си:

— Господа, на тоя търговецъ прѣди малко липса единъ скъпъ прѣстенъ, виновникътъ е между васъ. Азъ искамъ той да поправи грѣшката си, но да остане неизвѣстенъ, за това всѣки единъ ще пѣхне ржката си въ гърнето. Съ